

Sygn. akt VI GC 486/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 grudnia 2017 roku

Sąd Rejonowy w Gdyni VI Wydział Gospodarczy, w składzie:

Przewodniczący:	SSR Justyna Supińska
Protokolant:	sekr. sąd. Dorota Moszyk

po rozpoznaniu w dniu 06 grudnia 2017 roku w Gdyni

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) **Spółki Akcyjnej z siedzibą w L.**

przeciwko (...) **Spółce Akcyjnej z siedzibą w W.**

o zapłatę

I. oddała powództwo;

II. zasądza od powoda (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w L. na rzecz pozwanego (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. kwotę 287 złotych (dwieście osiemdziesiąt siedem złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu;

III. kosztami procesu w pozostałym zakresie obciąża powoda (...) Spółkę Akcyjną z siedzibą w L. uznając je za uiszczone.

Sygn. akt VI GC 486/17

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 24 stycznia 2017 roku powód (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w L. (poprzednio (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w L.) domagał się zasądzenia od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. kwoty 1 279,20 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi za okres od dnia 11 listopada 2016 roku do dnia zapłaty, a także kosztów procesu.

W uzasadnieniu powód wskazał, że w wyniku kolizji drogowej, która miała miejsce w dniu 15 września 2016 roku uszkodzeniu uległ pojazd marki S. (...) o numerze rejestracyjnym (...) należący do T. D. i K. D.. Poszkodowany zlecił naprawę uszkodzonego pojazdu, a na czas naprawy wynajął u powoda pojazd zastępczy. Za usługę najmu tego pojazdu przez 16 dni została wystawiona faktura VAT o numerze (...) na kwotę 2 656,80 złotych brutto (według stawki w kwocie 135 złotych netto za dobę), a w dniu 03 października 2016 roku poszkodowany zawarł z powodem umowę przelewu powyższej wierzytelności.

Pozwany (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. wypłacił tytułem odszkodowania za najem pojazdu zastępczego kwotę 1 377,60 złotych (za 16 dni według stawki w kwocie 70 złotych netto za jeden dzień najmu pojazdu).

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 14 lutego 2017 roku wydanym w sprawie o sygn. akt VI GNc 522/17 referendarz sądowy Sądu Rejonowego w Gdyni uwzględnił żądanie pozwu w całości.

Pozwany (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. w sprzeciwie od powyższego orzeczenia wniósł o oddalenie powództwa kwestionując je co do wysokości w zakresie zastosowanej przez powoda stawki za najem pojazdu zastępczego oraz wskazując, że poinformował poszkodowanego T. D. o możliwości najmu pojazdu zastępczego za pośrednictwem pozwanego i o wysokości stawek najmu takiego pojazdu, jednakże poszkodowany oświadczył, że wynajął już pojazd zastępczy od innego podmiotu. Pozwany podniósł, że w ten sposób doszło do naruszenia przez poszkodowanego obowiązku współpracy z ubezpieczycielem w toku postępowania likwidacyjnego i przez to nieusprawiedliwionego powiększenia rozmiaru szkody, w konsekwencji czego roszczenie powoda nie odpowiada wysokości wydatków celowych i ekonomicznie uzasadnionych.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 15 września 2016 roku doszło do kolizji drogowej, w wyniku której uszkodzeniu uległ pojazd marki S. (...) o numerze rejestracyjnym (...) należący do T. D. i K. D..

Odpowiedzialność za tę szkodę ponosił kierujący pojazdem ubezpieczony od odpowiedzialności cywilnej w (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w W..

niesporne

W dniu 17 września 2016 roku T. D. wynajął pojazd zastępczy w wypożyczalni pojazdów prowadzonej przez (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w L. (obecnie (...) Spółkę Akcyjną z siedzibą w L.). Strony uzgodniły cenę najmu w kwocie 135 złotych netto za dobę. Najem pojazdu zastępczego trwał 16 dni.

umowy najmu – k. 11-12, 13-14, 15-16 akt

T. D. zgłosił zaistnienie szkody w pojeździe marki S. (...) o numerze rejestracyjnym (...) ubezpieczycielowi sprawcy szkody. W czasie rozmowy telefonicznej na pytanie konsultanta o potrzebę wynajęcia pojazdu zastępczego, T. D. odpowiedział, że pojazd taki już został przez niego wynajęty

zeznania świadka T. D. – protokół skrócony rozprawy z dnia 06 grudnia 2017 roku – k. 64-65 akt (zapis obrazu i dźwięku 00:01:25-00:15:30), nagranie zgłoszenia szkody na płycie CD – k. 41 akt

Dnia 03 października 2016 roku z tytułu najmu pojazdu zastępczego (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w L. (obecnie (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w L.) wystawił na rzecz T. D. fakturę VAT (...) na kwotę 2 656,80 złotych brutto, uwzględniając okres najmu pojazdu zastępczego liczony od dnia 17 września 2016 roku do dnia 03 października 2016 roku (16 dni), według stawki w wysokości 135 złotych netto za dobę.

faktura VAT – k. 10 akt

W dniu 03 października 2016 roku T. D. i K. D. zawarli z (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w L. (obecnie (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w L.) umowę cesji wierzytelności w postaci kosztów najmu pojazdu zastępczego.

umowy cesji wierzytelności – k. 18, 19 akt

(...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. wypłacił tytułem odszkodowania za najem pojazdu zastępczego kwotę 1 377,60 złotych brutto, uznając okres 16 dni najmu pojazdu zastępczego oraz stawkę w kwocie 70 złotych netto.

niesporne

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie wyżej wymienionych dowodów – z nagrania rozmowy telefonicznej pomiędzy przedstawicielem pozwanego a poszkodowanym T. D. oraz dokumentów przedłożonych przez strony w toku postępowania, których zarówno autentyczność, jak i prawdziwość w zakresie twierdzeń w nich zawartych, nie budziła wątpliwości Sądu, a zatem brak było podstaw do odmowy dania im wiary, tym bardziej, że nie były one kwestionowane w zakresie ich mocy dowodowej przez żadną ze stron. Pozostałe dokumenty dołączone do akt nie miały znaczenia dla rozstrzygnięcia, gdyż nie wnosiły do sprawy nowych i istotnych okoliczności. Sąd wziął pod uwagę również oświadczenia stron uwzględniając je jednakże w takim jedynie zakresie, w jakim nie były one kwestionowane przez stronę przeciwną.

Sąd oparł się także – uznając je za wiarygodne i spójne – na zeznaniach świadka T. D. w zakresie, w jakim świadek ten wskazał, że nie miał żadnych specjalnych wymagań odnośnie wynajętego pojazdu i warunków najmu, a także, po odtworzeniu mu nagrania z zapisu rozmowy z konsultantem w związku ze zgłoszeniem szkody, że został poinformowany o możliwości wynajęcia pojazdu za pośrednictwem ubezpieczyciela i że oświadczył, iż już taki pojazd wynajął.

W ocenie Sądu powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

W niniejszej sprawie powód (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w L. domagał się zasądzenia od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. kwoty 1 279,20 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi za okres od dnia 11 listopada 2016 roku do dnia zapłaty, tytułem zapłaty pozostałej kwoty odszkodowania z tytułu zwrotu kosztów najmu pojazdu zastępczego. Pozwany wnosząc o oddalenie powództwa, kwestionował żądanie pozwu w zakresie wysokości zastosowanej przez powoda stawki najmu.

Zgodnie z treścią art. 822 § 1 i 4 k.c. przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, względem których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo osoba, na której rzecz została zawarta umowa ubezpieczenia. Uprawniony do odszkodowania w związku ze zdarzeniem objętym umową ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej może dochodzić roszczenia bezpośrednio od ubezpieczyciela.

Przedmiotem ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej jest odpowiedzialność ubezpieczającego za szkody wyrządzone osobom trzecim. Jest to więc ubezpieczenie jego odpowiedzialności za wyrządzenie szkody opartej na zasadzie winy lub na zasadzie ryzyka. Ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej sięga tak daleko, jak odpowiedzialność cywilna ubezpieczającego, a wysokość świadczeń ubezpieczyciela z umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej jest determinowana wysokością zobowiązań odszkodowawczych ubezpieczającego. W związku z tym odpowiedzialność odszkodowawcza ubezpieczyciela jest taka, do jakiej zobowiązany byłby sprawca szkody, gdyby to od niego powód domagał się naprawienia szkody.

Zgodnie zaś z dyspozycją art. 361 § 1 k.c. zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa działania lub zaniechania, z których szkoda wynikła. W myśl § 2 niniejszego przepisu, naprawienie szkody obejmuje straty, które poszkodowany poniósł, oraz korzyści, które mógłby osiągnąć, gdyby szkody nie wyrządzone.

Przepis art. 361 § 2 kodeksu cywilnego statuuje zatem zasadę pełnego odszkodowania. Podstawową funkcją odszkodowania jest bowiem kompensacja, co oznacza, że odszkodowanie powinno przywrócić w majątku poszkodowanego stan rzeczy naruszony zdarzeniem wyrządzającym szkodę, nie może ono jednak przewyższać wysokości faktycznie poniesionej szkody. Jednocześnie naprawieniu podlega jedynie taka szkoda, która pozostaje w adekwatnym związku przyczynowym ze zdarzeniem wyrządzającym szkodę. Oceny, czy poniesienie określonych kosztów mieści się w ramach szkody i normalnego związku przyczynowego, należy dokonywać na podstawie indywidualnej sytuacji poszkodowanego i konkretnych okoliczności sprawy. Wskazać przy tym należy, że korzystanie

z rzeczy nie stanowi samoistnej wartości majątkowej i w każdym przypadku należy badać, czy pozbawienia możliwości korzystania z rzeczy wywołało uszczerbek majątkowy poszkodowanych.

W ocenie Sądu nie ulega wątpliwości, iż w majątku poszkodowanych T. D. i K. D. powstała szkoda majątkowa, której część stanowią koszty zasadnego wynajmu pojazdu zastępczego na czas dokonywanej naprawy pojazdu uszkodzonego w wyniku kolizji z dnia 15 września 2016 roku. Nie podlega bowiem wątpliwości, iż w sytuacji gdyby do kolizji de facto nie doszło, nie powstałyby dodatkowe koszty związane z najmem pojazdu zastępczego.

Jak wskazał Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 24 sierpnia 2017 roku (sygn. akt III CZP 20/17) wydatki na najem pojazdu zastępczego poniesione przez poszkodowanego, przekraczające koszty zaproponowanego przez ubezpieczyciela skorzystania z takiego pojazdu, objęte są odpowiedzialnością z tytułu umowy obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych, jeżeli ich poniesienie było celowe i ekonomicznie uzasadnione, tj. usprawiedliwione szczególnymi okolicznościami i potrzebami poszkodowanego.

Niemniej jednak zważyć należy, że w niniejszej sprawie pozwany zawiadomił poszkodowanego T. D. o możliwości wynajęcia pojazdu w wypożyczalniach współpracujących z pozwanym po wynajęciu pojazdu przez poszkodowanego, a zatem w sytuacji, gdy poszkodowany otrzymał taką informację mając już zawartą umowę najmu z innym podmiotem, nawet za czynsz najmu wyższy niż oferowany przez ubezpieczyciela, nie ma w ocenie Sądu podstaw do tego, aby uznać, że zachowanie poszkodowanego było nieprawidłowe i przyczyniające się do powstania szkody, nieuzasadnione i zbyt daleko idące zaś byłoby wymaganie, ażeby np. poszkodowany rozwiązał zawartą już umowę najmu i zawarł nową za pośrednictwem ubezpieczyciela.

W tej sytuacji, zdaniem Sądu, powodowi przysługuje zwrot faktycznie poniesionych wydatków na najem pojazdu zastępczego, o ile stawki najmu wskazane przez powoda mieszczą się w ramach stawek występujących na lokalnym rynku.

W świetle powyższego to powód po myśli art. 6 k.c. powinien udowodnić, iż najem pojazdu przy zastosowaniu stawek za dobę w wysokości 135 złotych netto był w tym konkretnym przypadku celowy i ekonomicznie uzasadniony oraz że są to stawki występujące powszechnie na rynku lokalnym, albowiem to on wywodził z tej okoliczności korzystne dla siebie skutki prawne, zaś pozwany stawki w tej wysokości kwestionował (weryfikując je do kwoty 70 złotych netto). Wskazać przy tym należy, że do udowodnienia zasadności wysokości stawki wskazanej przez powoda, tj. że jest ona stawką rynkową, niewątpliwie także niezbędne było skorzystanie z wiadomości specjalnych, zaś powód takiego wniosku o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego sądowego nie złożył, stąd też nie sposób uznać, że wykazał, ażeby zastosowana przez niego stawka najmu była stawką obowiązującą na lokalnym dla poszkodowanego rynku. Dowodu na powyższą okoliczność nie może stanowić również faktura VAT numer (...) z dnia 03 października 2016 roku, jest ona bowiem jedynie dokumentem o charakterze rozliczeniowo – księgowym, z którego wynika, że powód wystawił na rzecz poszkodowanego fakturę VAT z tytułu najmu pojazdu zastępczego za wskazany okres na kwotę 2 656,80 złotych brutto. Sama jednakże okoliczność wystawienia faktury VAT o powyższej treści, jak i okoliczność faktycznego czasu trwania najmu, czy przyjętej przez strony umowy stawki najmu w kwocie 135 złotych netto (zgodnych z treścią faktury) była między stronami bezsporna, co jednakże nie przesądza o tym, że stawka tam wskazana była stawką rynkową, powszechnie występującą na rynku lokalnym dla poszkodowanego (okolic L.) i przez to podlegającą zwrotowi przez ubezpieczyciela sprawcy szkody.

Na marginesie jedynie wskazać należy, że w ocenie Sądu dla uznania stawek zastosowanych przez powoda za rynkowe bez znaczenia pozostają także wskazywane przez powoda okoliczności związane np. z brakiem limitu kilometrów, możliwością przewozu zwierząt, możliwością wyjazdu samochodem poza granice kraju, czy brakiem posiadania karty kredytowej, zwłaszcza w sytuacji, gdy w niniejszej sprawie nie wykazano okoliczności, które wymagałyby wynajęcia pojazdu z powyższymi udogodnieniami i tym bardziej, że sam świadek T. D. wskazał, że nie miał żadnych wymogów co do warunków najmu pojazdu zastępczego.

Mając powyższe rozważania na uwadze, uznać należało, że roszczenie powoda nie zasługiwało z przyczyn wyżej wskazanych na uwzględnienie, stąd też Sąd w punkcie I wyroku na podstawie art. 822 k.c. w zw. z art. 6 k.c. a contrario, powództwo oddalił.

O kosztach postępowania Sąd orzekł w punkcie II wyroku zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu na podstawie art. 98 § 1 k.p.c. w zw. z art. 108 § 1 k.p.c. i zasądził od powoda jako strony przegrywającej niniejszy proces na rzecz pozwanego kwotę 287 złotych tytułem zwrotu kosztów procesu, na którą składają się kwoty: 270 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego (na podstawie § 2 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z 2015 roku, poz. 1804 ze zmianami) oraz 17 złotych tytułem zwrotu opłaty skarbowej od pełnomocnictwa. Kosztami procesu w pozostałym zakresie obciążył powoda uznając je za uiszczone.

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

3. (...)

SSR Justyna Supińska

Gdynia, dnia 27 grudnia 2017 roku